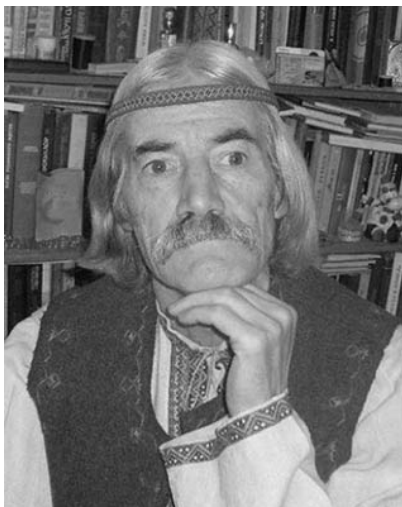




ТКАЧ Микола Михайлович (04. 01. 1942, с. Ленінівка Березнянського р-ну, нині Сахнівка Чернігівського р-ну Чернігівської обл. — 17. 04. 2019, Чернігів, похований у рідному селі) — поет, етнолог, публіцист. Брат [М. Ткача](#), чоловік [Н. Данилевської](#). Кандидат історичних наук (2003). Член НСПУ (1983). Премії «Благосвіт» (1996), імені М. Коцюбинського (2007), імені Г. Сковороди. Закінчив Київський інженерно-будівельний інститут (1973). Працював столяром, майстром, інженером, від 1998 викладав у Київському університеті культури і мистецтв. Творчості поета притаманне філософське осмислення буття, історичної течії часу. Поетичні пошуки тісно пов'язані з науковими розвідками в царині міфології, етнології та лінгвістики. Т. здійснив наукове відтворення і записав сучасною українською абеткою пам'ятки української писемності і мови — «Слово о полку Ігоревім», «Слово о законі і благодаті митрополита Іларіона», «Остромирова Євангелія». Разом із дружиною підготував чимало ґрунтовних фольклорно-етнологічних видань, зокрема «Вийди, вийди, Іванку» (1993), «Клечальний міст» (1995), «Ішов Миколай» (1996), «Перетик» (2000), «Хліб наш насущний» (2003), «Ой ти, Калито, ой медовая» (2004), «Просили батько, просили мати» (2005), «Ой ти, просо-волото» (2008), «Чумарочка рябесенька» (2011; усі — Київ), фотоальбом виробів народного мистецтва «Поезія натхнених рук» (Ніжин, 2013). Низку віршів Т. поклали на музику композитори Т. Димань (відома пісня «Забуває весна»), М. Збарацький, М. Полоз. Видав збірки авторських пісень «Пісне моя» (2004), «Неспарована пара» (2005; упорядкована спадщина письменника Д. Мороза; обидві — Київ), «Цвіт-полин» (Чг., 2017). Уклав

«Словник говіркових, розмовних, рідковживаних та застарілих слів української мови» (Чг., 2019). Автор численних наукових та науково-популярних видань, публікацій у періодиці з питань мови, міфопоетики, ономастики, фольклору.

Основні твори

Риштування. 1975; Відвідини матері. 1980; Дерево. 1988; Дзвони скляної гори. 1992; Золоті орелі. 1997; Не осквернись, душе моя, у слові. 2002; У світліні неба. 2004; Непочата вода. 2008; Вино з тюльпанів. 2012; Калинове намисто. 2012; Сонячний зайчик. 2012; У володіннях Волоса. 2013; Земля і люди. 2013; Час любові і болю. 2016; У проміжках дерев. 2017; Вербове коріння. 2019 (усі — Київ).

Основні праці

Дерево роду: Посіб. з народознавства. 1995; Пахощі Боянових слів. 1996; Слово о полку Ігоревім. 1998; Володимирові боги. 2002; Слово о законі і благодаті. 2003; Генеалогія слова. 2004; Слово о полку Ігоревім: графічна реконструкція, переклад, словник-довідник. 2006; 2008; Остромирова Євангелія 1056—1057: графічна реконструкція українською абеткою. 2007; Міфологія: Навч. посіб. 2008; 2009; 2011; Криниця: Вибр. наук. розвідки, ст., дослідж., роздуми. 2012; Українська звичаєва культура. 2018 (усі — Київ).

Рекомендована література

1. Глембоцький В. Мою пісню «Слово» відтворив // Хрещатик. 1998, 19 трав.;
2. Щербакова Л. Пахощі Боянових слів // Говорить і показує Україна. 2001, 17 трав.;
3. Шерстюк В. Скарби золотого віку Лаврської друкарні // Друкарство. 2002. № 1—2;
4. Соломко А. Не осквернись, душе моя, у слові... Миколі Ткачу — 60 // Літературний Чернігів. 2002. № 1;
5. Шудря М. Пахощі бентежних слів: Миколі Ткачу — 60 // Літературна Україна. 2002, 14 лют.;
6. Соломко А. Портрет українського села // Книжник Review. 2002, берез.;
7. Сердюк П. Надія Данилевська і Микола Ткач // Сердюк П. Поетичні голоси Чернігівщини. Чг., 2003;
8. Микола Михайлович Ткач: Біобібліогр. покажч. Чг., 2013.

[М. Г. Железняк](#)

Бібліографічний опис:

Ткач Микола Михайлович / М. Г. Железняк // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-887523>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).